

maa udgaae den Bestemmelse, hvorefter Udrederen foruden at blive af med sin egen gode Nationalhest skal betale 46 Rbd. for at faae en Hest, som efter Lovforslaget og Udvalgets Betænkning maa antages ved Salg ikke at være af større Værdi end det Beløb, som Udrederen skal udrede. De nævnte 46 Rbd. falde i to Afdelinger, nemlig 36 Rbd., som efter Forordn. 14de September 1774 ere forskudte af Statskassen til Udredelsen af den første Hest, og 10 Rbd., som ere Remonteringspengene for 1849 og 1850. Spørgsmaalet maa nu altsaa blive, om ikke Statskassen allerede har erholdt de 36 Rbd. tilbagebetalte, som ifølge Forordn. af 1774 bleve forskudte; thi, er dette Tilfældet, vil man dog vel ikke, at Statskassen nu atter skal have dem betalte. Jeg har allerede ved Sagens første Behandling tilladt mig at udhæve, at den Erstatning til fuld Værdi, som Forordn. af 1774 tilstiger, blev ved Rescript af 16de Juli 1777 forandret til en normeret Sum af 66 Rbd. som Maximum; at dette Beløb, som efter Rescriptet i det Hele skulde være en lige stor Erstatningsstørrelse for Kongeriget og for Hertugdømmerne, er nu for Kongeriget 19 Species eller 38 Rbd. mindre end for Hertugdømmerne, og ikke blot derved, men ved det at de nævnte 66 Rbd. efter en Gjennemsnitspris af de sidste 20 Aar kun har udgjort omtrent Halvdelen af Nationalhestes Værdi, har allerede det Offentlige gjort sig betalt. Men foruden alt dette troer jeg, at der i Lovgivningen selv ligger et tilstrækkeligt Beviis for, at Statskassen har hverken Ret til eller Krav paa de 36 Rbd. Saadant vil nemlig sees ved at sammenholde § 30 af Forordn. af 1774 med Placat af 6te Decbr. 1806. § 30 bestemmer: „Skulde imod al Formodning saadanne Conjuncturer inden de første 6 Aars Forløb indtræffe, at Hestene maatte indtrækkes til Regimentet til bestandig Tjeneste, skal af Kongens Kasse paa eengang, ved Afleveringen, for Hesten godtgjøres 11 Rbd. aarlig, for hvert Aar, som fattes i de festsatte 6 Aar, og Hesten da tilhøre Kongen; men, skeer saadan Aflevering, efter at de første 6 Aar ere forløbne, da, som Hestene allerede ere betalte, leveres de uden videre Godtgjørelse. Naar derimod disse Conjuncturer ere forbi,

da forholdes atter efter § 28, og deri ommeldte 6 Aar tage paany deres Begyndelse, efterat Saadant Vedkommende betids er bejendtgjort“. Efter § 28 skulde der i de første 6 Aar erlægges 18 Rbd. aarlig.

Hertil indeholder Placaten af 6te December 1806, at de Nationalheste, som under den daværende Armeesamling udsattes eller bleve kasserede, skulle godtgjøres Gierne efter Vurderingssummen, dog ikke over 66 Rbd., hvormod Udrederne skulde fritages for at præstere nye Heste, forinden Cavalleriregimenterne kom tilbage i deres Standquartierer. Der bestemtes endvidere, at de Heste, som saaledes af Regjeringen vare anskaffede, skulde ved Hjemkomsten bortsalges, og, naar Udrederne kjøbte dem, skulde han stille dem paany; og endelig skulde Remonteringspengene bortfalde for disse Krigsaar. Heraf sees, at, hvis ikke en udtryffeligg Bestemmelse den Tid er blevet givet, saa er der dog temmelig god Grund til at troe, at Hestene den Tid have været indkaldte til bestandig Tjeneste, hvilket ogsaa synes at fremgaae af Bestemmelserne i § 4, hvorefter de Udredere, som under Krigen have stillet Heste, skulle opfordres til at tage disse tilbage. Statskassen har saaledes allerede eengang sat sig i Bestidelse af de Nationalheste, som i Forordningen af 1774 omhandles som betalte, nemlig under Krigen fra 1807—1814, og man er vistnok aldeles uberettiget til at føre Statskassens Ret til Tilbagebetaling af de fra 1774—80 forskudte 36 Rbd. udover denne Bestidelsestagselse til Eiendom af Nationalhestene, som saaledes er bleven iværksat, og hvorved denne Forfudssum er blevet betalt ved felse Nationalhestene. Hvad her kan være Spørgsmaal om, vil nok altsaa kun kunne være, om den sidste Bestemmelse i § 30 er bleven bragt i Anvendelse saaledes, at der efter Freden i 1814 er for hver Nationalhest bleven Udrederen godtgjort 18 Rbd. i de første 6 Aar. Er Saadant Tilfældet, hvad jeg imidlertid har megen Grund til at betvivle, men hvorom den høitagtede Krigsminister maaskee vil meddele Forsamlingen nærmere Oplysning, saa tilkommer Statskassen de her forskudte 36 Rbd., og i saa Fald maa jeg frasalde min principale Indstilling. Kan Saadant derimod ikke oplyses